І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 107. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 8-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1974 No. 107. VOL. LXXXI.

Фонд будови церкви святого Юра в Ню Йорку досягнув суму одного мільйона долярів

Ню Йорк. (І. Б.). — Будівельний Комітет української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку при 7-ій вулиці відбув своє чергове засідання, на якому парох церкви о. д-р Володимир Гавлич, ЧСВВ подав до відома, що Фонд Будови Церкви досягнув у збірковій акції суму 993,851.45 долярів, які ульоковані в банках на високовідсоткових стопах. Зважаючи, що в кінці червня цього року будуть дописані піврічні відсотки, то Фонд Будови перейде суму 1,000.000.00 долярів. Фінансовий референт Будівельного Комітету мгр Іван Винник перевів контролю книг і виготував фінансове звідомлення, яке охоплює всі вплати від початку збірки по кінець грудня 1973 року. Він також ствердив, на засіданні, що всі книги є ведені в найліпшому порядку.

Проєкт будови нової церкви виконав архітект інж. Аполінарій Осадца. Цей проєкт є затверджений Міським Урядом в Ню Йорку, єпископом Йосифом у Стемфорді, як і протоігуменом Американської Провінції ЧСВВ і Головною Управою Чину. Проєкт опирається на традиційні елементи українського церковного будівництва. Церква буде побудована лицем до 7-ої вулиці на місці, де стоїть тепер наріжний житловий дім і де є Парафіяльний Уряд. Стара Церква в часі будови не буде порушена і далі служитиме потребам парафії. Будова нової церкви почнеться з тієї хвилини, коли будуть опорожнені мешкання в наріжному житловому домі з боку площі Галл. Під цю пору там є зайнятих 8 помешкань і адвокат Юрій Волинець запевняв на засіданні, що він поробить всі заходи, щоб ці мешкання були опорожнені літом цього року. На другий рік, це є в 1975-му, парафія св. Юра буде обходити своє 70-ліття. Її зорганізував в 1905 році Йосиф Чаплинський. Початково церква була на 29-ій вулиці і щойно в 1911 році перенесено її на 7-му вулицю, де вона стоїть досі. Парохами були світські священики, а короткий час в 1940-1941 парохом був Преосвященний Іван Бучко. В 1940 році Владика Константин Богачевський передав парафію св. Юра під заряд Отців Василіян. Першим настоятелем був нинішній Митрополит Преосвященний Амврозій Сенишин. Завдяки трудам Отців Василіян і жертвенності парафіян при церкві побудовано одну з найбільших українських шкіл, яка є в Америці, в якій приміщується початкова школа і Академія св. Юра.

Як згадано, на другий рік припадає 70-ліття парафії св. Юра і треба сподіватись, що парафія доложить усіх зусиль і всіх жертв, щоби цей Ювілей відбувся вже в новій гарній церкві. Над порушеними справами фінансів відбулась широка дискусія, по якій вирішено скликати надзвичайні збори представників всіх організацій м. Ню Йорку, щоби активно включитися в збірку дальших фондів.

Засіданням проводив голова Будівельного Комітету адв. Роман Гуглевич, секретарював мгр Іван Базарко.

Професор Ричард Вейд вимагає свободи для совєтських дисидентів

Ню Йорк. — Промовляючи на градуаційній церемонії випускників Центру після дипломних студій Міського університету Ню Йорку, відомий історик Ричард Вейд апелював до всієї академічної спільноти в ЗСА домагатися волі для совєтських науковців-дисидентів. У своїй промові проф. Вейд цитував історика-дисидента Андрея Амальрика, який тепер перебуває на засланні в Сибірі за це тільки, що він „посмів перевести самостійну аналізу існуючої (совєтської) соціяльної структури". Проф. Вейд виступив з закидом проти Американської Історичної Асоціяції за це, що вона відмовилася виступити в обороні Амальрика, щоб через це не наразити своїх добрих стосунків з Академією наук СССР.

У 80-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

ЮВІЛЕЙНА ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ

ЗАКЛИК ДО КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ

Делеґати 28-ої Конвенції УНС!

Хоч Конвенція уже за нами, Ви далі є повноправними конвенційними делеґатами і залишитеся ними всі чотири роки до наступної Конвенції.

Почесним обов'язком усіх делеґатів є пильно дбати про розвиток УНСоюзу.

Повідомляємо Вас, що конвенційна кампанія, яка тривала від 1-го січня по 31-го травня ц. р., принесла нам 2,301 нових членів.

Згідно з проголошеним уже раніше пляном, ми повинні були придбати за перших 6 місяців 3,000 нових членів, а придбавши 2,301, залишилося нам придбати у червні 699 членів.

Щоб виконати це завдання, нам потрібно Вашої допомоги. Тому то й прохаємо Вас — придбайте в червні БОДАЙ ОДНОГО ЧЛЕНА. Коли усі 424 делеґати це зроблять, УНСоюз нараховуватиме на 30-го червня 3,000 нових членів.

При цьому пригадуємо Вам, що ВИГРАША СПЕЦІЯЛЬНИХ НАГОРОД ДЛЯ НОВОЗОРГАНІЗОВАНИХ ЧЛЕНІВ продовжена до 30-го червня і це може багато допомогти при організуванні нових членів.

Для інформації подаємо, що всі нові члени, забезпечені в УНСоюзу в часі від 1-го січня по 30-те червня ц. р. будуть учасниками виграші, для якої призначено 40 різних грошових нагород а саме:

Одна	$ 1,000
Дві по $ 500	1,000
Дві по 250	500
15 по 100	1,500
20 по 50	1,000
Разом 40 нагород на суму	$ 5,000

Один член може одержати тільки одну нагороду. Кожна тисяча долярів забезпечення одержує ОДНЕ ЧИСЛО.

НАШ КЛИЧ НА ЧЕРВЕНЬ — „424 ДЕЛЕҐАТИ — 424 АПЛІКАЦІЇ НОВИХ ЧЛЕНІВ"!

Організаційний Відділ

ВЕЛИКА ЛАВА ПРИСЯЖНИХ НАЗВАЛА ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА „НЕОБВИНУВАЧЕНИМ СПІВЗМОВНИКОМ"

Вашингтон. — Адвокат Білого Дому Джеймс Сент Клер підтвердив, що минулого лютого велика лава присяжних у своєму „таємному звіті" назвала президента Ніксона „необвинуваченим співзмовником" у спробах затаїти Вотерґейтську аферу. Сент Клер також повідомив, що звернувся до судді Джона Сіріки з проханням оприлюднити імена всіх „необвинувачених співзмовників", поміщених у звіті лави присяжних, з огляду на те, що деякі газети, наприклад, „Лос Анджелес Таймс", вже частинно помістили зміст цього „таємного звіту". Суддя Сіріка заявив, що розглядатиме це прохання Сент Клера ще цього тижня.

Адвокат Сент Клер і Джералд Воррен, заступник пресового секретаря Білого Дому, відповідаючи на питання кореспондентів, заявили, що Президент довідався про зміст „таємного звіту" 3-4 тижні тому та вважає цей крок великої лави присяжних „невідповідним". Сент Клер сказав, що на думку президента Ніксона велика лава присяжних не мала всіх потрібних інформацій в цій справі й тому прийшла до „помилкового висновку".

Коментатори зазначують, що оприлюднення факту, що Президент був названий у таємному звіті „необвинуваченим співзмовником", матиме великий вплив на дальший перебіг судових розправ над тими колишніми дорадниками Білого Дому, які були обвинувачені в спробах затаїти Вотерґейтську аферу. Адвокати цих колишніх дорадників і прокуратура тепер зможуть з більшим авторитетом вимагати передачі всіх потрібних магнетофонних записів і інших документів, які стосуються розмов Президента з цими дорадниками, бо ця документація тепер вважатиметься конечною для „справедливого судочинства". Коментатори також думають, що оприлюднення змісту „таємного звіту" великої лави присяжних пошкодить Президентові політично та скріпить позицію тих, які вимагають його усунення.

Сенат відкинув пропозицію зменшити збройні сили за кордоном

Вашингтон. — Сенат у четвер, 6-го червня, відкинув дві пропозиції сенатора Майка Менсфілда, лідера Демократичної більшости з Сенаті, який пропонував зменшити число американських вояків, які виконують службу поза кордонами ЗСА. Голосуючи 54 проти 35, сенатори спершу відкинули пропозицію Менсфілда зменшити кількість цих вояків із 450,000 до 325,000. Опісля Сенат відкинув другу пропозицію М. Менсфілда, щоб ця редукція виносила 76,000 вояків. У другому голосуванні 46 сенаторів були проти пропозиції Менсфілда, а 44 голосували за нею. Коментатори вважають висліди цих голосувань великою перемогою Білого Дому на відтинку закордонної політики. Подібну перемогу здобув президент Ніксон минулого місяця, коли Палата Репрезентантів голосами 240 проти 163 відкинула пропозицію конґресмена Томаса О'Ніла з Массачусетс, який пропонував 100-тисячну редукцію в кількості американських вояків за кордоном.

Білий Дім і Департамент оборони довший час старалися переконати законодавців, що така однобічна редукція не вийде на користь Америки та її союзників. До цієї кампанії цього тижня прилучено також державного секретаря Генрі Кіссінджера, престиж якого між законодавцями тепер на дуже високому рівні у зв'язку з його успіхами на Близькому Сході. У листі до Конґресу, оприлюдненому цього тижня, Кіссінджер перестерігав, що однобічне зменшення числа американських вояків за кордоном матиме неґативний ефект на союзників Америки, а також послабить становище ЗСА у переговорах із Совєтським Союзом відносно обопільного зменшення числа вояків. Думають, що цей лист Кіссінджера мав великий вплив на вислід голосування в Сенаті.

Шлесінджер виступив проти зменшення військової допомоги для Камбоджі

Вашингтон. — Секретар оборони Джеймс Шлесінджер заявив, що уряд Камбоджі правдоподібно не зможе здержати комуністичної аґресії, якщо Конґрес проголосує драстичні зменшення в мілітарній допомозі для цієї країни. Промовляючи перед Комісією Палати Репрезентантів для закордонних справ, Шлесінджер сказав, що без американської зброї та амуніції Камбоджа не вдержиться. Він також поінформував конґресменів, що транспортові літаки американського військового летунства кожного місяця відбувають коло 690 полетів до Камбоджі, доставляючи зброю та амуніцію. Ці літаки осідають на летовищах, які находяться далеко від фронтових ліній, щоб зменшити можливість скоплення пілотів комуністичними повстанцями. Комісія Палати Репрезентантів для закордонних справ тепер розглядає законопроєкт Білого Дому, який пропонує на закордонну допомогу призначити 5.18 більйона долярів. Із цієї суми 544 мільйонів мали б бути призначені на допомогу країнам Індокитаю.

У Болівії здавлено повстання

Ля Паз, Болівія. — Лояльні до Уряду військові частини в середу, 5-го червня, здавили протиурядове повстання, заплановане й переведене частиною полку танкістів. Танкісти на короткий час захопили резиденцію президента Гюґа Банзера Суареза та проголосили через радіо, що перебирають контролю над країною. В той час президент Банзер Суарез був поза столицею, переводячи інспекцію військових інсталяцій в південній частині Болівії. Окупація президентської палати повстанцями тривала коло дві години. Коли льояльні до Уряду частини окружили палату, рядові танкісти відступили до своїх казарм і склали зброю, але провідники повстання втекли до однієї із амбасад, які находяться недалеко від президентської палати. Міністерство внутрішніх справ, повідомляючи про невдале повстання, не назвало провідників цього повстання, ані амбасади, до якої вони втекли. Як відомо, уряд Болівії є контрольований правими елементами, які захопили владу після громадянської війни в 1971-му році.

Андрей Вознесенський захопив слухачів своїми новими сатиричними поезіями

Москва. — З нагоди відзначування в Москві 175-ої річниці з дня народин Александра Пушкіна, Андрей Вознесенський, відомий поет-дисидент, яким не перестає захоплюватися молоде покоління в СССР, не тільки прочитав свій твір на честь Пушкіна, але також використав нагоду, щоб познайомити масово зібраних слухачів, зокрема молодь, зі своїми іншими новими віршами, що їх режим не дозволяє йому публікувати. Особливе захоплення викликав його вірш „Де є могила?", присвячений пам'яті погиблого на засланні театрального директора Всеволода Меєрголда. Меєрголд є тепер реабілітований, але з його біографії „викреслено" період перебування і загину на засланні. Вірш Вознесенського був прямим викликом режимові, який забороняє сказати, де є могили загиблих поетів, письменників, працівників культури в сталінську добу. В одному зі своїх віршів-сатир А. Вознесенський атакував цензуру літературних творів, називаючи цензорів „вбивниками поем", а в іншому — побутові совєтські умови, коли совєтський громадянин мусить писати чорнильним олівцем число на руці, щоб забезпечити собі місце в черзі по таксі, чи інші товари, послуги тощо. „Я є 41-ий на Плісецкой, — читав Вознесенський, — 34-ий до театру на Таґанці, 45-ий до могили у Ваганково. Я є 14-ий до очного спеціяліста, 21-ий до артиста Глазунова, 45-та для аборту (якщо моя черга прийде, я вже буду у формі). Я є 103-ий за частинами авт (вони мене записали того дня, як я народився). Я є 10,007-ий за новим автом (вони мене записали ще перед моїм народженням).

Як інформує кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Гендрик Смит з 7-го червня, нові поезії Вознесенського присутні приймали з ентузіязмом. На саму вістку про те, що вірші читатиме А. Вознесенський, бажаючих бути на вечорі було так багато, що уся околиця, де міститься заля Дому письменників, була заповнена старшими і молоддю, які намагалися продістатися до залі.

Звільнено всіх ізраїльських та сирійських полонених

Єрусалим/Дамаск. — Згідно з узгідненим пляном, 6-го червня між Сирією та Ізраїлем закінчився обмін воєннополоненими, яких перевезено літаками Міжнародного Червоного Хреста. З цього приводу в Сирії та Ізраїлі панують радісні настрої, що є зокрема зрозумілим, коли врахувати, яку вагу обидві сторони прикладали до питання звільнення полонених. Одночасно із звільненням полонених сирійське та ізраїльське командування переводять переґрупування військ, при чому сирійці та ізраїльтяни займають нові позиції, оставляючи цілком вільною буферну зону, де патрулюватимуть військові частини ОН. Користаючи з закінчення боїв, сирійські селяни масово повертаються на ці терени, які входитимуть у буферну зону та поновно займають свої раніше опущені оселі. В район Голянських висот вже прибули перші з'єднання військ ОН, які займуть буферну зону як тільки обидві сторони закінчать відтягання своїх військ.

КОРОТКІ ВІСТІ

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА БАЖАЄ НАВ'ЯЗАТИ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗНОСИНИ З ЗСА

Берлін. — Як повідомляє преса, прем'єр-міністер східньо-німецького уряду в Берліні Еріх Гоннекер висловив на пресовій конференції думку, що вже в найближчому майбутньому Східня Німеччина і ЗСА нав'яжуть дипломатичні відносини. Гоннекер відмітив, що його уряд веде в цій справі переговори з урядом ЗСА у Вашингтоні.

ЯПОНСЬКО-СОВЄТСЬКИЙ ДОГОВІР

Москва. — На початку червня ц. р. делеґації СССР і Японії підписали договір, який запевняє Совєтському Союзові 450 мільйонів долярів японського кредиту. В заміну за це СССР доставить Японії 104,4 міл. тонн совєтського вугілля. Кредит повинен бути зужитий для закупів гірничого влаштування для копалень в південній Якутії.

ДРУГА НАЙБІЛЬША РОБІТНИЧА ЮНІЯ ЗСА ПІДДЕРЖУЄ „ІМПІЧМЕНТ"

Лос Анджелес. — Понад три тисячі делеґатів юнії „Юнайтед Авто Воркерс", найчисленнішої промислово-робітничої юнії, яка нараховує понад півтора мільйона членів, зібравшись на свою конвенцію в Лос Анджелесі винесли переважаючою більбільшістю голосів резолюцію з домаганням до Конґресу ЗСА поставити президента Ніксона в стан оскарження. Як відомо, провідник Американської Федерації Праці Джордж Міні також від довшого часу провадить активно кампанію за т. зв. „імпічмент" президента Ніксона.

ВІДЗНАЧЕННЯ АБСОЛЬВЕНТІВ - СЛОВ'ЯН НЮЙОРКСЬКОГО МІСЬКОГО КОЛЕДЖУ

Ню Йорк. — Заходами Славістичного Студентського Товариства і департаменту Славістичних Американських Студій Ню-йоркського Міського Коледжу було заплановане на 7 червня в приміщенні Українського Інституту Америки, год. 7 вечора, відзначення абсольвентів цього коледжу, які є слов'янського походження. На зібранні головним промовцем мав бути проф. Майкел Новак, асистент директора Гуманістичної програми Фундації Роккефелера. Вула передбачена також мистецька програма. До участи організатори запросили представників окремих етнічних слов'янських груп міста Ню Йорку.

СЕНАТОР ДЖЕВІТС ЗНОВУ КАНДИДУЄ

Ню Йорк. — Республіканський сенатор з Ню Йорку Джекоб Джевітс повідомив пресу на спеціяльно влаштованій пресовій конференції, що він здецидувався знову кандидувати на сенатора ЗСА. Джевітс, якому минув 70-ий рік життя, мабуть не матиме труднощів у виборчій кампанії.

ПЛЯН МАСОВОЇ БУДОВИ ЖИТЛОВИХ ДОМІВ В ПОЛЬЩІ

За повідомленнями з Варшави, польський уряд плянує будову яких сім мільйонів нових житлових мешкань в періоді до 1991 року, щоб розв'язати існуючу в Польщі житлову кризу. Нові житлові мешкання можна буде або піднаймати або купувати на власність з правом перепродажу.

ЕМІҐРАЦІЙНІ ЧИННИКИ ЗСА ОПУБЛІКУВАЛИ СПИСОК ЗДОГАДНИХ „ВОЄННИХ ЗЛОЧИНЦІВ"

Вашингтон. — У відповідь на закиди у „недбалості та поверховності" з боку члена Палати Репрезентантів Конґресу Елізабет Голтцман з Брукліну, Іміґраційне і натуралізаційне бюро повідомило, що іміґраційні чинники ведуть слідство в справі 37 осіб, проти яких видвигнено обвинувачення, що вони є винні у „нацистських воєнних злочинах". Серед цієї групи є німецький науковець д-р Гурберт Струґгольд, який працює в ЗСА на відтинку досліджування космічних польотів та декількох українців. Більшість, проти яких звернене це обвинувачення — походить з балтійських країн — Литви, Латвії та Естонії. Між обвинуваченими у „співпраці з нацистами" з Прибалтики є тепер вже 71-річний латвійський священик Карліс Саутінс. Коли йдеться про українців, то головний наголос у повідомленні, що його опублікував „Ню Йорк Таймс" 6 червня, покладений на справу Сергія і Миколу Ковальчуків з Філядельфії, яким, як відомо багато уваги посвячує совєтська преса. Коли йдеться про обвинувачення проти священиків з країн, які під сучасну пору находяться під совєтською окупацією, то навіть з боку тих чинників і осіб, які заінтересовані у розшуканні нацистських злочинців було висловлено здогад, що потрібні „доказові" матеріяли препаруються в СССР в загальному пляні боротьби з Церквою. Це, безперечно, можна сказати і у випадку цих українців, проти яких з таких чи інших міркувань звернена совєтська пропаґанда, постійно видвигаючи проти них закиди у „коляборуванні з нацистами".

Повною несподіванкою є видвигнення того роду закидів проти відомого українського і політичного діяча, колишнього старшини Української Повстанської Армії, Лева Футали. У розмові з представником „Свободи" Лев Футала заявив, що про ніяке слідство іміґраційних чинників в його справі він не знав і про закид у його нібито співпраці з німецькими нацистами він довідався щойно з ґазетного повідомлення. Проти нього вже від довшого часу звернені напади совєтської протиукраїнської пропаґанди, головно у зв'язку з совєтськими намаганнями дискредитувати визвольно - революційну протисовєтську збройну боротьбу УПА 40-их років, але будь-які закиди в його сторону щодо коляборації з нацистами цілком безґрунтовні. Лев Футала заповів, що він розпічне акцію, щоб з'ясувати, хто і з яких мотивів видвигнув проти нього такі закиди. „Ню Йорк Таймс" у своєму повідомленні цитує між іншим такі джерела інформації і обвинувачень супроти групи 37 осіб: Жидівський Світовий Конгрес, „Морнінг Фрайгайт", Саймон Візенталь — директор Центру документації нацистських воєнних злочинів, Центр для совєтських жидів, Товариство осталих при житті у ризькому ґетті і Антидефамаційна ліґа Б'най Б'рит. Незалежно від того, іміґраційні чинники є в контакті з прокуратурами окремих міст Західньої Німеччини.

Д-р Тарас Яськевич з Австралії на відвідинах в ЗСА

Під час відвідин у „Свободі". Сидять (зліва): ред. Зенон Снилик, д-р Тарас Яськевич і ред. Михайло Сосновський

Ню Йорк. — В переїзді з Австралії до Англії і Австрії порядком службового відрядження, відомий український громадський діяч в Австралії д-р Тарас Яськевич разом з дружиною Софією побував також на терені ЗСА, де між іншим відвідав Ню Йорк та Джерзі Ситі побував в УНСоюзі та редакції „Свободи". Д-р Т. Яськевич працює як дослідник - хемік в Резервному Банку Австралії, займаючися дослідами над тим, як забезпечити тривалість банкнотів. З цими дослідами пов'язана його поїздка до Англії і Австрії. У розмові д-р Т. Яськевич розповів не тільки про себе й свою працю, а також про українське життя в Австралії. Проживаючи під сучасну пору в Мелборні, він приймає активну участь в житті місцевої української громади, а також виконує функції керівника зовнішніх зв'язків Союзу Українських Організацій Австралії. На цьому пості д-р Яськевич виявив велику активність і у свій час співпрацював з пресово-інформаційною референтурою Секретаріяту СКВУ. Особливо цікавить його відтинок українсько - польських відносин, бо він вважає, що для майбутнього українського і польського народів важливою є їхня співпраця вже на сучасному етапі.

Д-р Т. Яськевич — уродженець Станиславова. Там він покінчив середню школу в 1939 р., а студіював хемію у Відні, Ґетінґені та Дармштадті. На доктора хемії промувався вже в Австралії, займаючися дослідами рака скіри. Довший час працював у дослідному відділі Австралійської компанії Олбрайт енд Вілсон, де зареєстрував 12 патентів на свої відкриття. Від трьох років працює у Резервному Банку Австралії. Д-р Т. Яськевич є одиноким з-поміж українців і новоприбулих, який є дійсним членом Королівського Австралійського Хемічного Інституту.

БРИТАНСЬКА АРМІЯ НЕ ПОКИНЕ УЛЬСТЕРУ

Уряд британського прем'єр-міністра Гаролда Вілсона повідомив, що, не зважаючи на вимоги членів парляменту і протестантської більшости у Північній Ірляндії, британські військові частини не будуть відкликані з Північної Ірляндії. Згідно з заявою Вілсона, відтягнення британських військових частин допровадило б до „масакри" в краї.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечний принцип

Своє розуміння т. зв. політики відпруження між ЗСА та СССР президент Ніксон дуже виразно уточнив у промові перед випускниками Морської академії, кажучи, що коли ЗСА не хочуть, щоб у їхні внутрішні справи вмішувалися інші держави, то американці не повинні дивуватися, коли інші держави очікують і вимагають від них того самого. Це, зокрема, має своє значення, підкреслив Президент, у взаємовідносинах між ЗСА та СССР, додаючи, що „мир між державами з тотально різними системами є також високою моральною ціллю".

З того роду принципом в засаді можна б погодитися, але при передумові, про яку не говорив президент Ніксон у своїй промові, а саме, коли цього принципу додержувалися б всі заінтересовані сторони в однаковій мірі. Ситуація у світі, однак, виглядає цілком інакше і міжнародні взаємини далеко не є такі, як їх намагався представити Президент, не зважаючи на те, що він, — як і його дорадники, — докладно здає собі справу з фактичного стану речей.

Не є для нікого таємницею, що цей принцип „невтручування у внутрішні справи інших держав", про який президент Ніксон говорив, як про зобов'язуючий для З'єдинених Стейтів Америки щодо СССР, а який з незвичайною інтенсивністю, при кожній нагоді пропагують совєтські лідери, цілком не зобов'язує Москви і кремлівських верховодів на чолі з Брежнєвим, на розмови з яким якраз вибирається президент Ніксон. Справа в цьому, що коли Кремль заявляється проти „втручання у внутрішні справи інших держав" і коли говорить про взаємовигідність" мирного співіснування і співробітництва різних соціяльних систем, то ця вимога Кремля стосується тільки партнерів СССР, а не СССР.

Загально відомо є совєтська теза про те, що політики відпруження з капіталістичним світом не можна утотожнювати з припиненням „клясово - ідеологічної боротьби", метою якої є знищення „капіталістичного оточення" і встановлення „світової соціялістичної системи". На звичайній мові таке сформулювання оставляє відкритими двері для всіх можливих форм втручання у внутрішні справи країн „капіталістичного світу з кінцевою метою не тільки в меншій чи більшій формі змінити їхню внутрішню структуру, чи вплинути на їхню внутрішню політику, а їх таки ліквідувати, накинувши їм совєтську систему життя.

Коли розглядати принцип невтручування у внутрішні справи інших держав у світлі совєтської політичної доктрини і марксистсько - ленінської ідеології, тоді стає ясним, наскільки загрозливим у своїх наслідках є цей принцип для ЗСА у формі, як її подав президент Ніксон. Враховуючи це, не можна без побоювання за майбутнє ЗСА і усього вільного світу, не говорячи вже про поневолені в „соціялістичній системі держав" народи, оцінюючи чергову вершинну конференцію у Москві і того роду намагання зберегти мир „за всяку ціну".

Надійний доріст

Минулої середи Стипендійна Комісія Українського Народного Союзу признала шістдесятшістьом студентам стипендії на загальну суму понад одинадцять тисяч долярів, хоча в цьогорічному бюджеті було призначено на ту ціль десять тисяч. Як відомо, недавня Конвенція УНС у Филядельфії схвалила піднести цю загальну суму на стипендії до 15 тисяч долярів і вона вже буде зобов'язувати в черговому академічному році.

Проте, не про стипендії тут мова, а про тих, які їх одержали. переглядаючи і перевіряючи їхні подання, можна було прийти до найкращих і найбільш надійних висновків і про нашу молодь і про наше майбутнє. Майже всі ці студенти, які внесли подання про стипендію, закінчили українознавчі школи, навчаючись в них 8 до 12 років. Майже всі вони належать до наших молодечих організацій: Пласту, СУМА, ОДУМ і МУН та до Українських Студентських Громад. Величезна більшість з них мають добрі і найліпші успіхи в науці. Велика їх кількість активна в своїх громадах, співає в хорах, бере участь в аматорських виставах, займається спортом.

Незабаром в „Свободі" будуть надруковані фотознімки та короткі життєписні і студійні дані про всіх стипендистів УНСоюзу. Це буде чи не найбільш переконлива відповідь на повторюваний від деякого часу і не без тривоги запит: де наша молодь? Відповідь переконлива і найбільш надійна!

Д-р Степан М. Горак

ЗНАМЕНИТА КНИГА

Наталія Полонська - Василенко. Історія України. I том (До половини XVII сторіччя). Мюнхен; Українське Видавництво, 1972. 591 ст.

Із появою „Історії України" Наталії Полонсьої - Василенко українська історична наука відзначує черговий великий успіх і то з багатьох причин.

Авторка померла 8-го червня 1973 р., саме коли закінчувався друк її останньої і, мабуть, найбільше знаменитої праці. Тому, що авторка була активним і плодовитим істориком протягом 90 літ життя, вона, мабуть, вичувала потребу завершити свою наукову діяльність твором, який буде синтезою усіх її попередніх праць, продуктом життьового досвіду і понад уое, історичним документом у руках поколінь, що прийдуть.

Полонська - Василенко залишила по собі імпозантну наукову спадщину — числом і якістю: Археологія — праць, Історія Княжої доби — 42, Історія Запоріжжя і Південної України — 27, Історія Гетьманщини — 12, Історія Церкви — 18, Українська Академія Наук і її діячі — 29, Спогади — 9, різні менші статті і рецензії — 39. Цей науковий здобуток і досвід проявляється в „Історії України", перший том якої тут обговорюємо, а другий, який торкає період другої половини XVII ст. досьогодні, готується до друку в тому самому видавництві.

Полонська - Василенко як історик уважає себе за учня Довнар Запольського, який на Україні зачислявся до школи В. Антоновича. Основною прикметою тієї історичної школи є основне джерелознавство й історична аналіза в національно-державному розумінні. В „Історії України" також замітні впливи М. Грушевського, головно в питаннях періодизації історії українських земель як і широке охоплення подій у різних аспектах життя нації. Одначе, домінуючим світоглядом авторки - історика є державницька школа таких істориків як С. Томашівський, В. Липинський і Д. Дорошенко. Таке поєднання різних історичних шкіл та світоглядів у працях Полонської-Василенко, а зокрема в „Історії України", є новою синтезою в українській історіографії, тим то також і її унікальність у підході до історичних подій, інтерпретацій та заключень.

Іншою новістю „Історії України" є паралельне примінювання хронологічного і територіяльного підходу до історії. І саме такий подвійний підхід уможливлює бачити події не тільки в аспекті самого часу, але й розуміти їхню важливість у кожній частині історичної України. Це зокрема відноситься до періоду Княжої доби історії України - Руси.

Користуючись най новішою літературою та джерелами, Полонська - Василенко змальовує вірний образ доісторичного минулого, починаючи Кам'яною добою, через Трипільську культуру, Залізну добу, і кінчаючи той розділ скитами, готами, хозарами, переходить до антів і їхньої держави — IV до початку VII ст. Анти — це вже безпосередні українські предки і в тому вона згідна із М. Грушевським, як і М. Ю. Брайчевським, при чому ж авторка доцільно використала праці совєтських істориків, як Б. Д. Грекова, а передусім П. Третякова і Б. Рибакова, яких праці потверджують висліди скоріше українських національних істориків чим російських XIX сторіччя і навіть „офіційних" совєтських істориків, подаючи часто штучні заключення, щоб задовольнити партійні вимоги щодо етногенези східних слов'ян.

Періодизація історії Держави України - Руси принципово основана на працях М. Грушевського, одначе авторка не забуває подати коротку історію всіх відокремлених земель і тим самим пов'язує історію всіх східньо - слов'янських племен. На тому тлі початок історії Московії - Росії є більше зрозумілий і збігається із писаннями російського історика А. Преснякова.

Переходячи до завжди ще дискутованого питання про причини занепаду Київської Руси - України, Полонська-Василенко підкреслює багатопричинність, при чому їхній порядок дещо відмінний, як в самого М. Грушевського. Перш усього це надто великі розміри держави, відтак захитаність сили династії у відсутності певних законів престолонаслідя, третьою причиною вона називає роздріблення Київської держави, якій слідують зубожіння, половецькі і відтак татарські напади й занепад зовнішньої торгівлі, внаслідок основних змін в загальноевропейській і азійській торгівлі впоряд із відкриттям нових шляхів між Сходом а Заходом.

Така широка аналіза історичних подій позначується також і в інших випадках, включно із критичним обговоренням хронік, як і поодиноких осіб. Це, що авторка покликується на важливішу літературу та протиставляє оцінки різних істориків не тількищо збагачує матеріял, але й розвиває у читача критичне відчуття та аналізу. Така метода подавання матеріялу разом із втягуванням читача в критичну методу сприймання минулих подій є приміром дидактики в практиці. В тому розумінні „Історія України" є добрим підручником для студентів університетів, подаючи не тільки їм, але й викладачеві багатий матеріял для дискусій. Полонська-Василенко в тій праці розмовляє і передискутовує історію України з читачем, а це в українському науковому світі є новиною і то доброю.

Як жінка, авторка відтворює історичні постаті жінок, а зокрема княгині Ольги, і цей розділ належить до найкращих. Вона, як і Томашівський, не скриває свого захоплення історією Галицько - Волинської Держави. І тут її державницьке наголошення історії знаходить гарне поле до попису й тому цей розділ також читається цікаво.

Литовсько - польська доба в історії України виходить у авторки „покривджено" і займає усього сто сторінок. Її зацікавлення швидко переходить до другого періоду історії — Хмельниччина і Козацька Держава. Завважується цікавий матеріял із литовської доби, який говорить про шкільництво, друкарство, літературу та письменність. Питання Берестейської Унії розглядає авторка об'єктивно і без зайвого ентузіязму чи критики. Розділи про право, культуру, освіту і мистецтво створюють гарний образ українських успіхів, навіть у тому бездержавному періоді. Доба Козаччини в неї, це не тільки мілітарно - політична героїка, але й складне питання соціяльної природи. Полонська - Василенко не історик соціяльних конфліктів, а навпаки, в неї всі верстви населення важливі й однаково трактовані — магнати, шляхта, міщанство, духовенство, козацтво і селянство це — частини української нації з відмінними функціями, які віддзеркалюють народжування модерного скомплікованого суспільства нової історії.

Кінчаючи перший том „Історії України" і залишаючи першу половину XVII ст., авторка кладе перед читачем такий образ доби: „Український народ піднісся на недосяжну височінь. І що глибше усвідомляв він своє економічне багатство, духову велич, тим гостріше відчував контраст між цим піднесенням і національним пригніченням: йому бракувало свободи та власної держави". Таким був зміст цієї доби — світанку великої революції Богдана Хмельницького.

Іншими позитивами тієї праці це — короткий нарис історіографії України, а в ній таблиця шкіл істориків України В. Антоновича, генеалогічні таблиці князів Руси - України, гетьманів і митрополитів до половини XVII ст., джерела й література до історіографії України і поодиноких періодів історії України, подані після відповідних розділів і покажчик, поділений на іменний і географічний. А це, що авторка скрупулятно відкликується до відповідної літератури на кожній сторінці праці — виявив тільки науковости та респекту до критичного читача.

„Українському Видавництву" в Мюнхені належиться подяка та признання за естетичне, фахове і високопрофесійне видання цієї найціннішої праці української історичної науки на чужині за останні десятиліття. Тверда обкладинка, карта України із Княжих часів, першоякісний папір впоряд із живою та бездоганною українською мовою (мовний редактор — Вячеслав Давиденко), загальна редакція проф. Степан Ленкавський, в кінцевій аналізі позитивно прикрашують та збагачують „Історію України" Наталії Полонської - Василенко, яка повинна знайтися у кожному українському домі, на столі всіх українських студентів, на полицях фахових істориків і в бібліотеках усього вільного світу; за це відповідальна вся українська спільнота в діяспорі. Ця праця української жінки-історика заслуговує на негайний переклад на західні мови, а зокрема на англійську, французьку і німецьку. За якістю і професійністю цю працю можна поставити поруч найкращих підручників, які вживається в університетах західнього світу. Деякі марґінесові доповнення чи зміни можна взяти до уваги, узгляднюючи кожночасне призначення чи терен.

Книжка Наталії Полонської - Василенко — це монумент, який збережеться на довгі віки.

I. Липка

КЛОПОТИ СОВЄТІВ ІЗ ДІТЬМИ

„Піонерская Правда" повела широкозакроєну кампанію, щоб притягнути 11 мільйонів передплатників до поборювання дітей - утікачів. Почала вести цю кампанію разом із міліцією після того, як залізниці повідомили, що чимраз більше молоді їде без білетів. Кожний такий пасажир, що їде „на „на зайця" спричиняє державі шкоди принаймні на сто карбованців. Газета ця задумала притягнути своїх читачів до того, щоб допомагали поправити те лихо. У статті „Зброя для ловів", вона проголосила змагання своїх піонерів у перешукуванні подвір'я гуртожитків, шкіл, як теж таборів, парків, щоб переконатися, яких дітей охопила нудьга й лінощі, та щоб промовляти до таких юнаків ласкавими словами, які терплять з того приводу, що в якийсь спосіб зранено їхні почування; придумувати для них якесь цікаве зайняття, так щоб майбутнім мандрівникам відхотілося їздити залізницею „на зайця". Вговорювати і перевиховувати тих, що їздять без білетів, патролювати залізниці та залізничні стації, ловити „безбілетників" і інших порушників залізничних правил, фотографувати „лови на безбілетників", картати придержаних, писати до їхніх піонерських відділів, таборів, управителів гуртожитків; висміювати тих, що їдуть „на зайця", пишучи про них сценки для телевізії. Газета заповіла, що помістить найкращу сценку хлопця, що їхав „на зайця".

„Піонерская Правда" взиває теж своїх читачів, щоб патрулювали стації вантажних поїздів, залізничні магазини, щоб перешкоджувати заподіюванням шкід, які — як заявила залізнична охорона — доходять до соток тисяч рублів річно наслідком вибивання вікон і пошкодження, або пограбування вантажних вагонів. Ті, що спричинюють такі шкоди, — заявляє газета, — понайбільше нездужають на „небезпечну хворобу" — втрату самопочування, але бувають серед них і юнаки, які шукають частин до апаратів і моделів, що їх самі собі змайстрували. Лікувати цю недугу можна патролюванням і запобіганням, але передусім переведенням зла на добро. Якже ж довести до того? Так, що треба давати юнакам луки і стріли замість каміння, і ціль для стріл, замість вікон залізничних вагонів. Організувати змагання молодих будівельників різних машин і моделів. І суперничати з Чеховим у висміюванні молодих злочинців. Газета заповіла, що міститиме найкращі веселі оповідання, що будуть висвітлювати таких злочинців.

Найбільше з-поміж юнаків, яких приловили без білетів, це такі, що втікали від нудьги або нещасть, каже газета. Деякі шукали романтичних пригод. Газета „Гудок" повідомляла в березні, що ще більше дітей верталися додому без білетів, ніж утікали з дому. Це діти з професійних шкіл, які розчарувалися навчанням у тих школах і втікали додому без білетів, частенько без копійки в кишені. „Гудок" згадує теж, що два 10-літні хлопці вибралися в дорогу з Ростова, щоб дістатися до Африки. Доїхали аж до Краснодару (давніше Катеринодар в Північному Кавказі), себто яких 130 миль. Потім, скриваючись перед міліцією, сховалися у вантажному вагоні, яким приїхали назад до Ростова. Знову ж одна мати звернулася до ростовської залізничної стації в справі пошукування її сина, який вибирався до Чіле, щоб боротися проти юнти. Багато з таких романтичних юнаків походили із заможних родин, — кінчає „Гудок". На телевізорі вони бачили країни, в яких є дельфіни й ростуть пальми, коли у той же час їхні батьки шаліли з перепиття, а матері плакали.

З НАШИХ БУДНІВ

Бабине мовознавство

Діти і внуки дивувались, що за чудасія вийшла з бабою?.. „Всі порядні люди, — казали, — перехворілись зимою чи навесну, а баба дістала „флю" на самі Зелені Свята!" Розуміється, із Свята Могил, цим разом, нічого не вийшло: замість поклонитись тіням Героїв на „Верховині", син з невісткою і дочка з зятем понапихали до авт дітей та й поїхали зідвідувати хвору бабуню.

Азійська чи якась-там грипа не жартувала: в Зелену Суботу температура підскочила до 40-ка градусів! Хвора лежала без пам'яти і розповідала свої життьові пригоди та лаяла діда в кількох европейських мовах. Коли мачила по-анґлійському, внучата перекладали це дідові на українське, а він з дива не виходив: „Тю-тю! І де це вона навчилась так добре по-англійськи говорити?" Сам дід, хоч до американської пенсії щасливо дотягнув, то англомовних труднощів таки не подолав побороти. Зате був дуже помічний дітям і внукам та служив їм за перекладача, коли хвора, в гарячці переключалась на іноземні мови.

— О! — казав, — тепер баба ферфлюхтує на мене по-німецькому, але з баварським акцентом!

Або: — Тепер баба говорить по-польськи, але має чеські слова. Це від того, що вона працювала на фабриці з втікачами з Чехо-Словаччини.

— А тепер! — підняв угору палець, — забирайте звідси дітей: баба зачинає користуватись українським народним фолкльором!

В їдальні, під час підвечірку, внучата стали підраховувати скільки мов і діялектів баба знає, та й нарахували щось дев'ять чи десять.

— Жаль, що наша баба не-американка, — сказала 9-літня Оксана. — З таким знанням мов, вона могла б бути нашим амбасадором у будь-якій країні.

— Або прем'єром Ізраїля, як Гольда Меїр, — поправив менший, Юрчик.

— А я хотіла б, щоб наша баба була американським консулем в Арґентині! — заявила Мартуся.

— Чому саме в Арґентині?

— Бо тоді бабу схопили б терористи і її фото було б у всіх газетах і на телевізії.

— Гей, там, при столі! Перестаньте цвенькати по-англійському! — перебив цей розподіл дипломатичних функцій зять, учитель в Школі Українознавства.

Діти чемно вибачились, спурхнули з крісел і побігли продовжувати „цвенькання" в городі.

ІКЕР

Петро Андрусів

ІВАННА ШМЕРИКОВСЬКА-ПРИЙМА

У 55-РІЧЧЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МУЗИЧНО-МИСТЕЦЬКОЇ І ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАЦІ.

(1)

Іванна Шмериковська-Прийма багатством непересічного життя, усесторонністю і глибиною заінтересувань та серйозним знанням, є унікальною представницею тієї динамічної епохи, яка позначилася зривом українців до визвольних змагань в рр. 1917-1920. Старше покоління напевно добре пам'ятає її з концертових естрад усіх більших міст в Галичині, з виступів у вибагливому Відні, у Варшавській Фільгармонії, чи врешті на сценах Кракова. Тоді українські і чужі авдиторії вона захоплювала виплеканим і з природи багатим меццо-сопрановим голосом. Чар її співу з ентузіязмом сприймали не тільки слухачі, але й музичні критики звертають на неї серйозну увагу та є повні похвал для краси і культури її голосу.

У новіших часах — вже після переїзду за океан, ім'я Приймової, появляється у пресі з наголошенням на її ролю знаменитої піяністки, яка рідко виступала на естраді як концертова солістка, а частіше давала музичне тло при виступах своєї дочки Роми Прийми - Богачевської, загальновідомої української балерини, або акомпаньювала зятеві, талановитому баритонові Юрію Богачевському. Крім цього преса час до часу подає, що Іванна Прийма бере участь в образотворчих виставках, де вона презентує оригінальні зразки свого заінтересування мистецтвом.

В особистій зустрічі з Іванною Приймою ви без труду завважуєте, що тематичний засяг розмов з нею, здається, немає меж. За короткий час виміна думок стає свобідна і жвава, повна свіжих прикладів, концепцій, а часами іскристого гумору. В тих розмовах п-і Прийма з великою безпосередністю демонструє свою невсипущу допитливість, подивугідну свіжість радости, коли їй вдасться відкрити щось нового й цікавого.

У вашої співбесідниці незвичайно тонка і вразлива вдача, з великою особистою культурою, із старанно виплеканими товариськими манерами. Але поруч цього вичувається у ній елементи вітальної сили, що їй дозволила поборювати всі жорстокости долі, які тяжкими ударами спадали на неї в житті.

Коли б ми спробували шукати за джерелом тієї великої сили, звернемо увагу на пристрасну любов Іванни Прийми до різних видів мистецтва. Вона сама признається: „... усе життя мене притягало образотворче мистецтво. Малою дитиною і підлітком я любила рисувати й мала до того хист. Разом із студіями музики, я вивчала рисунок. Але згодом музика перемогла. Мене полонив фортепіяно, а потім спів. І з тим я пішла в життя".

П-і Прийма в одному з листів пише до автора цих рядків: „Які обставини в моєму житті не були б, я завжди була активна на музичному полі: концертова піяністка, концертова співачка, педагог фортепіяну, педагог співу, музичний рецензент, музичний редактор львівського, обласного радіо (за совєтів), педагог співу для підвищення кваліфікацій співаків у Львівському Оперному Театрі (за німецької окупації); На еміґрації, в Австрії з групою „Муза" ми дали понад 200 концертів, а на цьому континенті — в Америці і в Канаді я ввесь час є зайнята як педагог, також часто виступаю в концертах як піяністка".

Це професійне життя почалось в Станіславові 1919 р. за української влади, коли молоденька Іванна Шмериковська виступала на одному з концертів; до неї за куліси прийшла співачка — кольоратурне сопрано з Києва, Марія Шикун - Коломийченко, й запропонувала їй зробити спільне концертове турне. Обидві молоді ентузіястки це турне відбули з успіхом.

Розмовляємо у моїй малярській майстерні на Лонг Айленді. На великому рисувальному столі — різні програми відбутих концертів, рецензії, фотографії, подяки від численних своїх і чужих організацій. Тут видно високу оцінку професійних музичних критиків різних національностей, з різних часів, як також описи ентузіязму, з яким вибагливі авдиторії сприймали концерти Іванни Прийми.

Іванна Прийма зустрічає свій п'ядесят-п'ять річний ювілей активно працюючи за своєю професією. Останніх шістнадцять років вона очолює музичний департмент в Коледж Препараторі Скул, у Пальм Біч на Фльориді. Навчає гри на фортепіяні, викладає історію музики, а під час останнього навчального року запрошено її викладати також латину. Поруч тих численних зайнять Іванна Прийма присвячує чимало часу на особисті, музичні вправи, щоб себе вдержувати в належній формі професійної піяністки.

Пані Іванна втішається великою симпатією і справжньою пошаною однаково — серед своїх студентів, як теж у товариських колах Пальм-Бічу, де живе добірна американська інтеліґенція. Її запрошують до приватних мільйонерських домів, де вона часто відбуває свої музичні речиталі, або інформаційні виклади з ділянки мистецтва. Репортери місцевих газет переводять з нею інтерв'ю, а ексклюзивні товариства запрошують п-і Іванну стати їх членкою. Одним з таких товариств, до якого вона належить — є Сумма Кум Лявде Сосаєті. На моє питання, чому нічого про ці справи не пишеться в українській пресі, пані Іванна з усміхом махає рукою і каже: — є важливіші речі на світі...

І знову повертаємось до першого турне 1919 р. Історичні події сплітаються з припадками особистого життя, тоді молоденької Іванни Шмериковської. Ще за австрійської влади вона виїхала під Станіславів за харчами, скориставши з короткої перерви на викладах у Львівському університеті, де студіювала музикологію. Саме тоді, коли вона перебувала в домі свого батька, який був парохом в селах Микитинці і Угорники, наступив листопадовий зрив та відомі бої на вулицях Львова. Прихід української влади і перше музичне турне — це був початок тієї кар'єри і праці, яка триває досі.

Серйозні музичні студії, чималий талант, культурна оглада та загальні особисті прикмети характеру пані Іванни створювали атмосферу для зустрічей з цікавими й винятковими людьми. Вже під час того першого турне вона зустрінула Романа Придаткевича, Нестора Нижанківського і його батька о. Остапа Нижанківського. В цьому ж часі п-і Іванна зустрічає д-ра Остапа Прийму, за якого потім вийшла заміж. Пізнає також архикнязя Вільгельма Габсбурга (Василя Вишиваного), з яким була у великій приязні аж до його трагічної смерти. Під час жвавої концертової діяльности вона постійно акомпаньювала Михайлові Голинському, який тоді був адьютантом міністра війни Бубели. Її близькі приятелі, це: поет Василь Пачовський, скрипаль Косинін (про якого можна б писати фантастичну змістом книжку), Омелян Нижанківський, Віктор Андрієвський — та інші. До великих появ в тому часі п-і Іванна зараховує зустріч з Олександром Кошицем. Його хор і сам диригент викликали в неї велике враження. Свою кар'єру пані Іванна розпочинала, як концертова піяністка. Коли вийшла заміж, життьові обставини вирішили, що вона залишила фортепіяно і почала школити свій, з природи багатий голос. Спочатку вчиться співу у Львові у Флямо - Пломенського, а після його виїзду у Берлін, пані Іванна переходить на дальшу науку до Козловської і Франковської, а „для правдивого шліфу" я виїхала до Парижа і студіювала у світової слави Анни Ель-Тур". Студентка і учителька скоро заприязнилися. Ель-Тур хвалила загальні музикальні здібності нашої співачки та вже тоді сказала, що вона буде добрим педагогом.

Після такого солідного приготування п-і Іванна розпочала свою співацьку кар'єру, здобуваючи велике признання у Відні, у Варшаві, Кракові та на українських естрадах. Серед усіх виступів — концерти в Кракові і Варшаві мали особливе значення. У напружених відносинах між поляками і українцями, які тоді панували після пацифікаційних репресій (1932 р.), було доволі великим ризиком виходити з українським репертуаром на польські естради.

(Продовження буде).

Відділ УККА Лігай Веллі відбув Загальні Збори

Цьогорічні звичайні загальні річні збори Лігайвелійського Відділу УККА, що відбулися в дні 21 квітня ц. р., були особливо важливими в житті нашої громади та відмінними тим, що на голову Відділу УККА вперше обрано молодого й цілій громаді знаного д-ра А. Кіпу, який займає визначне становище у Мюлинберзькому коледжі, як надзвичайний професор мов і літератури та президента ансамблеї регіональних голів американської асоціяції ґерманістів — він перейняв на себе важливі обов'язки ставши обраним головою відділу УККА Лігай Веллі.

Зборами провадила президія в складі: О. Вілинського — голови і секретаря І. Стасева.

Після звітів уступаючої управи, яких уважно вислухали збори, велась конструктивна дискусія, в якій стверджено позитивно проведені роботи Відділом у всіх галузях життя і на внесок члена Контрольної комісії М. Путька, збори одноголосно уділили вотум довір'я уступаючій управі.

Запропонований склад нової управи Номінаційною комісією, збори одобрили й голосуванням вибрали нову управу Відділу в такому складі: д-р А. Кіпа — голова, д-р І. Федорів — перший заступник, І. Стасів — другий заступник, М. Іванів — секретар, І. Федорак, Д. Хорват і П. Шмагала — фінансові референти, М. Путько, С. Муха і Д. Ґудз — організаційні, О. Білинський, Г. Балазюк і П. Ґентіш — культ-освітні реф. Жіноча реф. — А. Гарас, М. Щебетюк, М. Корчева і А. Сиґан. До Контрольної комісії обрано: Гуцайлюк — голова, В. Вербовський і І. Ганич — члени. Товариський суд: о. прот. В. Чекалюк, Р. Ґарас і І. Шевець. Вільні члени: А. Ґелетканич і С. Петровський.

Під кінець зборів обговорено посилення акції в обороні В. Мороза, Л. Плюща і інших ув'язнених совєтським режимом на довгі роки заслання, а також проведено дискусію про підготову до масової участи у маніфестації у Вашингтоні, що відбудеться 22-го червня в десятьріччя здвигнення пам'ятника Кобзареві.

І. Стасів

ОСОБОВИЙ СКЛАД РАД УССР

В радах Української ССР, починаючи від Верховної ради і кінчаючи сільськими радами, нараховується під сучасну пору понад 500 тисяч депутатів. Як інформує совєтська українська преса, серед цього числа 72 процентів це робітники і селяни, 43,3 проценти — жінки, 241,602 члени Компартії України і 272.307 безпартійних.

ПРОФ. БОРИС МАРТОС

ДЯКУЄ ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ, ЩО ВШАНУВАЛИЛИ ЙОГО РІЗДВЯНИМИ І ВЕЛИКОДНІМИ КАРТКАМИ, ЯК ТАКОЖ З ПРИВОДУ ЙОГО 95-ИХ РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ І ПРОСИТЬ ВИБАЧЕННЯ, ЩО ЧЕРЕЗ СТАРІСТЬ І ХВОРОБУ НЕ ЗМІГ УСІМ ВІДПОВІСТИ.

В ОБОРОНІ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

1-го червня 1974 р. ВАЛЕНТИН МОРОЗ розпочав голодівку у Володимірській тюрмі. Щоб виявити нашу солідарність з ним, запрошуємо Українську Громаду м. Ню Йорку на

ПУБЛІЧНУ МАНІФЕСТАЦІЮ

В ЙОГО ОБОРОНІ

Дата — 13-го червня 1974 р., о год. 7:30 веч.

Український Народний Дім

140-142 Друга Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.

У Маніфестації візьмуть участь відомі дисиденти з СРСР:

АЛЕКСАНДЕР ЄСЕНІН ВОЛЬТЕН, дорадник Комітету Людських Прав СРСР, був. в'язень радянських психіятричних шпиталів;

ЮРІЙ ШТЕЙН, член ініціятивної групи в обороні людських прав СРСР;

НАУМ КАРЖАВІН, був. член Спілки Письменників СРСР.

ВЛАШТОВУЄ

КОМІТЕТ В ОБОРОНІ РАДЯНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Богдан Витвицький — голова

Роман Купчинський — секретар

„Рідна Школа" у Філядельфії

З останнього перепису населення в Совєтському Союзі виходить, що мільйони українців живуть в СССР поза межами Української ССР. Насувається питання: скільки ж українських шкіл нараховується в СССР поза межами України? Відповідь на це прямо неймовірна: ні однісінької.

В той сам час у З'єднаних Стейтах Америки діє 40 шкіл українознавства, в яких навчається понад 4000 українських дітей. Найбільшою з цих шкіл є школа українознавства в Чикаґо під дирекцією проф. Я. Берестянського. Вона нараховує 625 дітей. Другою по величині є „Рідна Школа" у Філядельфії. Про неї мова в цьому дописі. В ній тепер навчається 346 дітей. Управа школи у впевнених і жертвенних руках пань — Лідії Макаренко та Марії Одежинської, а адміністрація школи під невсипущою опікою адв. Силвестра Мартюка. Учительський збір нараховує 22 відданих справі українознавства учителів. З радістю треба ствердити, що шість з цих учителів це молоді вихованки, недавні випусники шкіл українознавства. Деякі з них продовжували свої українознавчі студії на Гарвардському та Пенсилвенійському Університетах.

Дня 15-го червня ц. р. в год. 6-ій вечора, в залі церкви св. Йосафата при вулицях Дістон і Дітман відбудеться святкування одинадцятого випуску абітурієнтів Рідної Школи у Філядельфії. Батьківський Комітет, під проводом Ігора Шуста, доложив окремих зусиль, щоб це святкування відбулося велично, бо цьогорічний випуск в історії Рідної Школи найчисленніший: школу закінчують аж 34 абітурієнтів.

Святкування почнеться бенкетом, на якому будуть вручені абітурієнтам дипломи. Опісля виступить улюблений усіми письменник — гуморист Микола Понеділок та співатиме учнівський хор в супроводі ансамблю молодих бандуристів Петра Гурського. По закінченню мистецької частини почнеться забава; до танців гратиме оркестра Ю. Сухара. Батьківський Комітет сердечно запрошує на це святкування усіх громадян.

Наша молодь це наша будучність!

Олекса Біланюк

ЕПІДЕМІЯ ВІСПИ В ІНДІЇ

Між 10,000 до 20,000 осіб померло в перших місяцях цього року в індійській провінції Бігар у зв'язку з епідемією віспи. За даними уряду, всіх захворювань було понад 80,000, отже кожний четвертий хворий помер у висліді епідемії.

НОВИЙ КОМАНДУЮЧИЙ КИТАЙСЬКИМ ВІЙСЬКОВИМ ЛЕТУНСТВОМ

З Пекіну наспіли вістки про те, що новим командуючим повітряними китайськими збройними силами є Ма Нінґ, якого обрано членом ЦК Компартії Китаю в серпні минулого року. Ма Нінґ прийшов на місце Ву Фасієна, про якого не було вістки від 1971 року, тобто від часу розкриття змови міністра оборони Лін Піяо, в якій були замішані старшини китайського летунства.

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці запрошує Громадянство на

ВІДКРИТТЯ 20-ої ЮВІЛЕЙНОЇ ВИСТАВКИ

малярства, скульптури і графіки

77 наших мистців

Відкриття у неділю, 16 червня 1974 р., год. 1-ша по пол. в Ґалеріях ОМУА, при 149 2-га Авеню, Ню Йорк. Виставка потриває до кінця липня і буде відкрита в будні 6-8 веч., в суботи і неділі 1-8 веч.

У виставці беруть участь:

Андрусів Петро
Армстронґ-Лучаковська Роксоляна
Бабич Андрій
Валяс Володимир
Барабах Д.
Вачинський Володимир
Бобрицький Юрко
Візерканюк Лідія
Войновська Наталія
Волосянська Ірина
Гайдучко Долорес
Гарасовська Марія
Гнатів Слава
Гнатченко І.
Гніздовський Яків
Горбач Микола
Гординський Святослав
Горняткевич Дам'ян
Грищенко Олекса
Гориславська Христина
Гура Юрій
Гуцалюк Любомир
Голодик Микола
Геруляк Слава
Дідух Анна
Дорош Дарія
Дорошенко Василь
Дражко Віра
Завадовська
Заяць Іван
Зелик Ірина
Йогансен Алла
Качуровський Михайло
† Кирилюк Артемій
Кіналь-Хитра Христина
Козак Едвард
Козак Юрій
Козак Ярко
Колодій
Крамаренко-Шероцька Марія
Кузьма Любомир
Кузьма-Мирошниченко Галина
Ласовська Мирослава
Ласовський Володимир
Мазепа Галина
Марищук Ольга
Мегик Петро
Микитюк Христина
Несторович Ірина
Остап'як Ольга
Паладій Ярослав
Панчак Василь
Петришин-Оленська Арка
Покладок Орест
Полон Лавро
Полон-Лукашевич Оксана
Рем
Рожок Стефан
Савчук Богдан
Сім'янців Валентин
Сурмач Ярослава
Солтис
Стадник Ярослав
Стефанів Наталія
Томлінсон Джон
Титла Богдан
Титла-Грищенко Галина
Фединишин Ірина
Харина Андрій
Холодний Петро
Чапельська-Курилович Евгенія
Черешньовський Михайло
Шолдра Діонізій
Шонк-Русич Константин
Шумилович Тарас
Шухевич Ірина
Шепко Тома
Юрків-Сміщкевич Христина
Яворська Осипа.

В суботу, 15-го червня, в Галеріях ОМУА з нагоди 20 Ювілейної Виставки, на тлі Виставки відбудеться ВЕЧІРКА, на яку запрошуємо Українське Громадянство. Вступ на вечірку за викупом каталогу XX Виставки, в сумі 2.00 дол.

Щераз висловлюємо свою вдячність Всім, що через 20 років піддержували ріст українського образотворчого мистецтва на вигнанні.

Управа ОМУА

Концерт ансамблів СУМА з Вінніпеґу в Міннеаполісі

Треба відмітити відрадний прояв у житті нашої молоді. Від ряду літ вона себе організовано відвідує та обмінюється своїми здобутками і досвідом. Багато ініціятиви в тому напрямі виказує Спілка Української Молоді в поодиноких осередках. До діяльних Осередків Спілки Української Молоді належить Осередок ім. гетьмана Івана Мазепи в Міннеаполісі. З ініціятиви цього Осередку в дні 19 травня 1974 р. відбувся в залі Українсько - американського Дому — Гостинний концерт Сумівських ансамблів з Вінніпеґу. Наші милі сусіди мали нагоду оглянути наше місто, відпочати та забавитися. В неділю 19 травня 1974 р. вони взяли зорганізовану участь в Богослуженні в церкві св. Константина. Їх привітав місцевий парох о. крил. д-р Кнап. Церкву заповнила молодь, бо були сумівці, пластуни і молодь, яка гуртується при Українській католицькій церкві св. Константина.

Того самого дня відбувся концерт у виконанні сумівської молоді з Вінніпеґу. Програма концерту була багата та різноманітна. Виконання поодиноких точок програми стояло на високому рівні. В програмі переважали пісні легкого жанру і точки, в яких молодь виказала багато молодечого запалу і фантазії. В міру своїх сил, вони старалися виконати все якнайкраще. Зрештою, вони не є професіялістами, а тільки аматорами, які люблять своє, горнуться при своїй організації. Їхні виступи сприймала вдячна авдиторія грімкими та щирими оплесками. При невсипущій праці над собою вінніпезький СУМ може добитися ще кращих успіхів.

Відрадним явищем є те, що молодь зживається зі собою і знаходить уподобання у рідній культурі. Концерт відкрила М. Мельник; вступне слово виголосив голова О. СУМА В. Литвин. Струнна оркестра виконала пісні: „Христос Воскрес", „Тихо над річкою", „Понад Прутом". Рецитацію „УПА" Дана Мура виконали М. Мельник, Л. Нарожняк, Ір. Стрембіцька, М. Романяк, М. Дяків. Молоді юначки виконали коломийку, а старші декілька народних пісень. В дальшій програмі виконано дуже вміло декілька танків, що викликали бурю оплесків. Струнна оркестра виконує в'язанку військових маршів. Читанням власних творів Ір. Щебівовк здобула щире признання. Опісля хор юнацтва виконує пісні „Ой, на Івана, на Купала', „Як 'би мені черевички" і „Звідки ідеш чоловіченьку" Своїми піснями і грою на бандурі диригент оркестри Р. Онуфрійчук створив одну з найкращих точок програми. В останній точці „Ніч Івана Купала" було кілька цікавих моментів.

Бадьоро звучить сумівський марш; закінчується концерт національним гимном. Висловлюємо гостям подяку, вони запрошують наш СУМ до Вінніпеґу і розходимося з надією на скору зустріч з ними у їхньому місті.

Василь Пакуляк

Міннеаполіс вшановує пам'ять Симона Петлюри

Дня 26-го травня ц. р. заходом Громадського Комітету в залі церкви св. Михаїла в Міннеаполісі, Міннесота, у 48-му річницю смерти, вшановано пам'ять Симона Петлюри і всіх поляглих за волю України.

Американський гимн на фортепіяні відіграла п-і Кіра Цареградська. Відкриваючи програму, ген. Василь Филонович згадав ряд борців за українську справу та ці численні побоєвища, на яких склали свої голови знані й незнані воїни...

Авдиторія слухала того реєстру, стоячи.

Головну доповідь виголосив ред. Іван Кедрин - Рудницький, знаний журналіст, заступник голови Української Національної Ради.

Він насвітлив політичну ситуацію 1920 рр. і мотиви, якими керувалися вбивники. Вороги вважали Петлюру небезпечним і він згинув як символ української визвольної боротьби. У дальшому прелеґент подав низку причин, чому ми програли, і які є шанси відзискання української державности. Чітко представивши теперішню, хоча невідрадну, ситуацію, вказав однак на цілий ряд проявів на рідних землях, які вказують, що українська національна ідея невмируща. З черги п-і Александра Костюк рецитувала дві поезії. Піснями „Волошки", слова О. Лятуринської, муз. Н. Проценко, „Вітре буйний", слова Т. Шевченка, муз. Г. Китастого, „Вокаліза" Рахманінова та „Україно, матінко моя", слова Л. Забашти, муз. А. Кос-Анатольського, — відома українська співачка Оксана Бринь, при супроводі піяніста Ришарда Зґодави, збагатила мистецький рівень програми. Програму вечора закінчено співом національного гимну.

Після перерви ред. Іван Кедрин - Рудницький виголосив доповідь „Чи можлива у нас консолідація?" Він представив нашу політичну роздрібленість, вказав на брак політично вироблених людей, переповів про сьому сесію УНР в Лондоні та зупинився на перспективах дальшого наближення чи приступлення революційної ОУН до УНРади. Ту справу опрацьовує тепер спеціяльна комісія. Прелеґент вказав на доцільність існування ДЦ та обяснив 'причини, але й не обминув того явища, що політичні угруповання корчаться, а молодь стоїть осторонь. Деякий вплив на молодь може мати теперішній хід подій на рідних землях. Голос забрали: Єрмоленко, о. Кість, Пакуляк, Грановський. Кілька цікавих думок висказав А. Семенюк, місцевий голова Т-ва Прихильників УНР.

Обидві доповіді ред. І. Кедрина викликали зацікавлення, було бо обдумані і заторкали не тільки справи минулого, але й дали добру аналізу відносин на нашім політичнім відтинку.

А з розмови з ним я довідався, що він тепер щасливий емерит і працює над книжкою „Події і люди", але дедалі не матиме з ким порадитися, бо люди відходять один за одним туди, де ані політики, ані консолідації мабуть немає, або... й не треба.

Василь Пакуляк

ГЕН. А. СПІНОЛА ВІДВІДАЄ АФРИКАНСЬКІ КОЛОНІЇ

З Лісбони інформують, що португальський президент, ген. Антоніо Спінола, відвідає небавом португальські колонії в Африці, щоб на місці докладніше познайомитися з ситуацією. Як відомо, між португальським урядом і повстанцями в окремих колоніях ведуться тепер переговори в справі замирення і політичного унезалежнення.

Наукові праці співробітників Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету

У лютому ц. р. появився довго очікуваний переклад на англійську мову праці видатного польського філософа-феноменолога Романа Інґардена „Das literarische Kunstwerk". Переклад, із широким вступом, зроблений докторантом в порівняльній літературі і викладачем української літератури Ю. Г. Грабовичем. Книжка під заголовком „The Literary Work of Art" (Літературний твір) вийшла в серії „Студія з феноменології й егзистенціональної філософії" видавництва Нортвестерн університету, і вперше удоступнює англомовному світу одну з найважливіших позицій з теорії літератури. „Літературний твір" — це аналіза структури і способу існування літературного твору як такого, але це аналіза побудована на широкому інтердисциплінарному ґрунті, себто на пограниччі онтології, логіки, філософії літератури і теорії мови. Інґардена праця, яка вперше появилася у 1931-му р., це також значний етап в розвитку новітньої філософії, а фенеменології зокрема. В цьому творі Інґарден випрацьовує онтологію, при допомозі якої можна усталити загальну структуру всіх літературних творів і посередньо структуру „інтенціональних предметів", н. п., всіх мистецьких творів. Рівночасно, ця праця дає підвалини для докладної і риґористичної естетичної аналізи.

Важлива сторінка цієї нової публікації — це широкий вступ п. Грабовича, в якому прослідується розвиток філософічної думки Інґардена, його феноменологічного методу, його відношення до його вчителя Гуссерля як і до сучасних літературно-теоретичних течій формалізму і структуралізму. В цьому вступі різні фази праці цього знаменитого естетика-феноменолога є з'ясовані і роля „Літературного твору" для дальшого розвитку теорії літератури ясно представлена.

Ця нова праця буде конечною для літературознавців як і для науковців в ділянках філософії та естетики. У книжці повна біліографія праць Інґардена, із вступами до попередніх видань і індексом.

Б. Т.

Клівлендські пластунки у фінальних грах за першенство ЗСА у відбиванці

У суботу 11-го травня відбулись у Клівленді окружні першенства у відбиванці в категорії „джуніор олімпікс", в яких клівлендські пластунки виявились найсильнішими командами турнірів, здобуваючи у віковій групі до 15 року життя перше місце та в групі до 18 року — друге.

Молодші юнаки, добуваючи чемпіонат „Лейк Ірі Ей, Ей, Ю" закваліфікувались тим до фінальних гор „нешонел чемпіоншіп", що відбудуться в останню неділю травня в Бальтиморі.

Це перше в історії відбиванки в Клівленді українська команда репрезентуватиме стейт у фінальних грах американської центральної спортової організації. Склад нашої переможної команди: Ірка Гайдук (капітан), Христя Сушко, Ірка Дармохвал, Рома Телішевська, Ірка Завадівська, Алфія Гіщинська та Катруся Суховерська. Тренер: ст. пл. Орест Ліщинецький.

Старші юначки були „на один крок" від повного тріюмфу української відбиванки в тому дні — програючи у фінальній зустрічі групи 16-18 р. відношенням сетів 1:2 рутинованій команді кляси „А" — Стов С.К.

Продовжуючи серію успішних виступів у американських турнірах, команда старших юначок здобула в наступному дні (12-го травня) ще й першенство окружного турніру Ей, Ей Ю для команд кляси „Б". Пластунки виказали безапеляційну перевагу над 9-ма командами не лиш здобуттям першого місця — але й фактом втрати лиш одного сета в усіх грах.

С. Маланчук

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. Евгена Данилюка

на нову церкву св. Юра в Ню Йорку 50.00 дол. склали:

Р. Гасцький, С. Шепарович, Б. Семенюк, Я. Балабан, О. Слупчинський, М. Мац, К. Григорович, А. Закревський, Л. Вербенець, Р. Кобрин.

„Дивізійники" — приятелі брата РОМАНА ДАНИЛЮКА

У ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ і МАМИ

бл. п. Агрипіни Савечка

замість квітів на могилу складаємо 50.00 долярів на ФОНД УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ІВАН — муж

ФИЛИМОН — син

* 31-го травня 1919 † 30-го травня 1974

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 30-го травня 1974 р., на 64-му році життя в Байоні, Н. Дж. відійшов у Вічність наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ЛЕВ ФЕДАК

народжений в Перемишлі, Україна,

б. голова ООЧСУ 16-го Відділу в Байоні, Н. Дж., член УНДому в Байоні, член 281-го Відділу УНСоюзу та Робітничого Союзу, голова Батьківського Комітету при СУМА в Байоні, Н. Дж.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 3-го травня 1974 р. на цвинтар Holy Name в Джерзі Сіті, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — АННА
сини: БОГДАН з дружиною ЙОСИФИНОЮ
АНДРІЙ з дружиною ЛОРЕЙН
ЙОСИФ з нареченою НАДІЄЮ ЦЕНИК
внуки: СТЕФАН, ДЖЕФРІ
ІВАН, ДЕНІС, ЕЙН
сестри — НАДІЯ й ОЛЬГА в Україні
похресниця — ІРЕНА ДВОРСЬКА

Відбувся 9-ий шаховий турнір

В днях 4-го і 5-го травня ц. р. відбувся в Детройті чи зглядно в Дірборні, Мичиген, 9-ий Шаховий Турнір за першенство УСЦАК. Господарем Турніру був місцевий Спортовий Клюб під проводом д-ра Лебедовича і інж. Б. Андрушкова. Переведення турніру було в руках ланкового шахів при УСЦАК Б. Миндюка з Торонто. Турнір відбувся швайцарською системою на п'ять рунд. Після двох днів тяжкої боротьби виграв молодий 20-річний Віктор Дзера з Торонта, який здобув 4 і пів точки на 5 можливих. Другим до четвертого місця поділилися пп. Павло Безкачко і Богдан Назарко з Торонта та Борис Бачинський із Філядельфії. На п'ятім місці скінчив минулорічний чемпіон інж. Лев Блонарович з Ричмонду.

На жаль, не були присутні такі ветерани українських шахів як пп. Попель, Попович, Турянських, Юсип, Теодорович та інші, хоча це був другий з черги найчисленніший турнір УСЦАК.

В неділю, після закінчення останньої рунди, відбулося урочисте вручення чаш та нагород для першунів. Нагороди одержали також: В клясі А 1. — П. Безкачко і Б. Назарко; в клясі В 1. — Ю. Луцишин і М. Ушгак; в клясі В-Г 1. — Р. Ґузиляк і Ю. Мельник та Б. Гайдукевич; в клясі Г 1. — М. Комар і Я. Площанський; Юньйорів — В. Дзера.

Після роздачі нагород п-і Дзвінка Лебедович і Віра Андрушків улаштували прийняття з перекускою для усіх учасників.

День перед головним турніром відбувся в приміщеннях УСК Черник неофіційний блискавичний шаховий турнір для змагунів, що прибули раніше. Після 14 рунд системи, кожний з кожним, перші три місця зайняли: Б. Миндюк (Торонто) — 12 і пів точок; Б. Бачинський (Філядельфія) — 12 точок і інж. Б. Андрушків (Детройт) 10 точок.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 15-го ЧЕРВНЯ 1974 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори В-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі. На порядку: Звіти — фінансові, організаційні, збирання вкладок. Вкладки можна посилати поштою на: С. Островський, 29 Лексінґтон Аве., Джерзі Сіті, Н. Дж. 07304. Телефон: 432-2983. — В. Бутковський, рек. секр.

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!